

HASIČSKÉ NOVINY

SDH v Sokolči doufá v klubovnu

... držíme jim palce na straně 6

Mojžíšův hořící keř

... biblická záhada na straně 3

Ročník 32, číslo 06-2021, 26. března 2021

Vydává Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska

Smutným symbolem končící pandemické zimy byly vypnuté lanovky v lyžařských střediscích. Svezení na nich si tak mohli „užít“ pouze hasiči při pravidelném záchranném tréninku. foto mf

Poděkujeme těm, kdo pomáhají...

Současná situace je obtížná pro všechny obyvatele České republiky, nejhorší je však pro ty, kteří jsou nasazeni v první linii boje proti pandemii. Ano, jsou to zejména zdravotníci, na jejichž bedrech leží urputný boj o zdraví a životy stále většího počtu nemocných, ale také hasiči, policisté, pracovníci v sociálních službách a mnozí další. I jejich pracovní náplň se v době pandemie mění, i oni jsou vystaveni stále většímu tlaku. A proto se naše Okresní sdružení hasičů Praha-západ rozhodlo uspořádat malou akci na jejich podporu – nápad pak konkrétně přednesl Miloslav Holý z SDH Kytín, který je rovněž náměstkem starosty OSH (a starostou obce Kytín). Myšlenka akce je vcelku prostá a jednoduchá – oslovili jsme naše sbory s žádostí, zda by jejich členové nemohli uvařit, upéct či jinak připravit něco dobrého na zub. S tím, že vše bude následně distribuováno jako malé symbolické poděkování těm, kteří pro nás slouží v první linii. Akce byla naplánována na sobotu 13. března 2021. A byli jsme příjemně překvapeni. Když jsme akci plánovali, očekávali jsme

spíše menší zájem s tím, že těch pár upečených dortíků prostě rozveze do několika zařízení. Realita však byla zcela odlišná – přihlásilo se nám do akce sedm sborů, některé však pojaly naši akci spíše jako akci občasnou, takže se ve výsledku zapojilo několik desítek pekařů a kuchařů. Výsledkem byly plné kufry našich aut a také nesnadný úkol doručit všechny připravené dobroty do těch správných rukou. Ale nebyli bychom hasiči, kdybychom se takovému úkolu zalekli. A tak jsme si plivli do dlaní a vyrazili v několika autech na cestu – okolo dvacáté hodiny jsme mohli hlásit návrat na základnu – s prázdným autem. Vše, do posledního perníčku a poslední buchty bylo rozdáno. A kam že naše poděkování putovalo? Zařízení byla celá spousta – zejména se jednalo o nemocnice, kde zdravotníci z posledních sil pečují o (nejen) covidové pacienty – nemocnice Benešov, Příbram, Říčany, Thomayerova nemocnice, IKEM, Motol či Ústřední vojenská nemocnice a nezapomněli jsme ani na Veterinární kliniku Zbraslav. Dále pak jsme navštívili dvě Alzheimercentra, Domov pro

seniory Sue Ryder v Praze 4 – Michle (jen nedaleko od naší okresní kanceláře) a další domovy pro seniory – Kytín, Mníšek pod Brdy, Trnová, Dobříš (zde jsme navštívili Domov pro seniory i Masarykovo sanatorium), nezapomněli jsme

ani na naše kolegy z HZS a dovezli jsme dobroty na všechny stanice v našem okrese a také mimo okres – na pražské Petřiny i do Kladna. Rovněž bylo obdarováno několik policejních stanic a s taškou dobrot

(dokončení na straně 7)

Hasičské slavnosti Litoměřice až příští rok

Vzhledem k vývoji současné situace ohledně epidemie koronaviru se organizátoři rozhodli přesunout termín VIII. ročníku Hasičských slavností v Litoměřicích o další jeden rok. Pokud to situace dovolí, akce se uskuteční v termínu 10. až 11. 6. 2022.

Připomeňme, že Hasičské slavnosti Litoměřice – celorepublikový sraz hasičstva s výstavou historické hasičské techniky je akce, která je pořádána jedenkrát za tři roky. Jedná se o jedinečné setkání hasičů z celé České republiky – ať již vlastní historickou techniku, nebo se přijedou pouze zúčastnit slavnostního nástupu hasičů na litoměřickém náměstí. Slavnosti sestávají z několika částí – výstavy historické a moderní hasičské

techniky na výstavišti, slavnostního nástupu a průvodu hasičů na náměstí a celodenního kulturního programu s mnoha doprovodnými akcemi. Tato původně třídní, nově dvoudenní akce, se již stala největším hasičským svátkem svého druhu v naší zemi.

Celorepublikové setkání umožňuje nejen fandům a příznivcům hasičů seznámit se s vývojem hasičství v obcích celé České republiky, poznat výsledky práce a úsilí, se kterým se hasiči věnují záchranné a péči o historickou techniku. Zároveň rozvíjí a udržují tradice, které provázely vývoj společnosti od počátků devatenáctého století.

(foto z jednoho z předešlých ročníků via youtube)

Dobrovolní hasiči pomáhají již 6. měsíc na onkologii v Ústí nad Labem

Pandemie je tu už téměř rok a za tu dobu si dobrovolní hasiči napříč Ústeckým krajem pomáhali s šitím a distribucí roušek, dezinfekcí veřejných prostor. Jezdili pro nákupy, pomáhali s rozvozem léků, ale i rozvázeli pacienty na očkování. Organizovaná spolupráce s Krajskou zdravotní, a. s., začala 20. 10. 2020 a probíhá zde již 6. měsíc, za tu dobu se zde vystřídali členové již 16 sborů z 5 okresů. Dobrovolníci mají na starost triáž tedy měření teplot a kontrolu pacientů u vstupu do budovy. Toto aktivita je zde velice důležitá, protože onkologičtí pacienti mají často velice sníženou obranyschopnost a další nákaza by mohla mít fatální následky. Navíc, pokud bychom zde nebyli, musely by na našem místě být sestry, kterých už je tak kvůli pandemii veliký nedostatek. Pomoc začala v říjnu 2020 a běží tedy šestý měsíc. Za tu dobu se zde vystřídali členové z 16 sborů z pěti okresů našeho kraje. Celkově tak odsloužili 121 směn, což je 968 hodin, kdy se postarali o více než

12 600 pacientů. Zapojené sbory z Ústeckého kraje: okres Litoměřice: SDH Klapý, SDH Lukavec, SDH Hrobce, SDH Třebenice a SDH Čížkovice. Okres Louny: SDH Cítoliby, SDH Veltěže, SDH Žiželice, SDH Peruc a SDH Slavětín. Okres Teplice: SDH Úpořiny, SDH Lhenice, SDH Kladruba a SDH Háj u Duchcova. Okres Ústí nad Labem: SDH Chabařovice. Okres Most: SDH Most.

KSH ČMS Ústí nad Labem (redakčně zpracováno), foto: lékařská pracoviště Krajské zdravotní a.s. v Ústeckém kraji (zdroj foto: FB)

Nový film o dobrovolných hasičích

... „promítáme“ na straně 6

Pozvánka do Hasičského muzea ve Frastanzu

... čeká na straně 8

Hasičská historie

... rubrika na straně 4

Mojžíšův hořící keř

Vtom se mu v ohnivém plameni z prostředku keře ukázal Hospodinův anděl. Mojžíš se podíval a hle, keř planul ohněm, ale nebyl stravován. Řekl si tedy: „Musím tam přece jít, abych viděl tu velkou podívanou – jak to, že ten keř neshoří!“

(Exodus, Druhá kniha Mojžíšova)

Hora Oreb

Patrně nejznámějším příkladem požáru v přírodním prostředí je příběh zachycený v biblické knize Exodus. Týká se chvalně známé události na hoře Oreb na Sinajském poloostrově. Dnes je to pozemek kláštera sv. Kateřiny v oblasti Jabal Musas. V hořícím keři se starozákonnímu prorokovi Mojžíšovi, jedinému očitému svědkovi, zjevil Bůh a sdělil mu své pravé jméno. Nechceme spekulovat o tom, jaké jméno to bylo.

Kláster sv. Kateřiny na Sinaji byl postaven v místech, kde se údajně potkal Mojžíš s hořícím keřem.

Ostatně, podle překladů Mojžíš zaslechl něco ve smyslu „jsem, který jsem“. A z toho by neodvodil pravé jméno do protokolu ani moudrý Šalamoun. Nám jde zejména o to, podívat se hasičskou optikou na vzplanutí onoho osamělého keře v nehostinném prostředí kamenité sinajské pouště.

Pomoc od botaniky

Mojžíšův příběh s hořícím keřem, který mimochodem nezmiňuje pouze Bible, ale i Korán, je

Oheň jako zjevení boží bytosti.

vyjádřením setkání člověka s boží bytostí. Jedna věc však byla na celé záležitosti krajně podezřelá. Byl to fakt, který překvapil i samotného Mojžíše. Keř hořel, ale neshořel. Z fyzikálního hlediska záhada. Z církevního například vysvětlení: hořící, ale neshořelý keř byl symbolem svaté přítomnosti, která plála, ale nechtěla nic zahubit. S takovým vysvětlením by se asi vyšetřovatel od hasičů jen tak nesrovnal. A tak si znovu láme hlavu nad celou záležitostí, která byla nesčíslněkrát zobrazena a popisována. Na stole se mu vrší svazky knih: Bible, fyzika pro pokročilé, aplikovaná chemie, geografické příručky, botanika... Moment, botanika? Která strana to byla? Konečky prstů pracují rychleji než obrabčeka sena, papír šustí a pak je

ticho. Je to zde černá na bílém... Třemdava bílá (Dictamnus albus). Statná bylina z čeledi routovité známá též pod lidovým názvem Mojžíšův keř. Třemdava bílá roste i u nás, ovšem jen v nejteplejších oblastech Čech a jižní Moravy. Líbí se jí například na kamenitých stráních, kde je sucho a teplo. Na hoře Oreb v sinajské poušti je sucho (to dá rozum, když je to poušť), a teplo taky. Na koncích stonků tvoří rostlina dlouhé hrozny výrazných bílých a růžových květů, které voní citrónově omamnou vůní. A teď to hlavní... Když je hodně horký den, uvolňuje třemdava z lodyhy a listů silici, která se rychle vypařuje. Tato silice může u citlivějších osob vyvolat tzv. fotosenzitivitu, kdy se kůže stane nadměrně citlivou na sluneční pa-

prsky, hrozí vznik bolestivých puchýřů a následných trvalých jizev. To však není jediná nebezpečná vlastnost silice třemdavy. Je navíc hořlavá! Škrtnete zápalkou, silice s obsahem éterických olejů hoří, ale rostlina neshoří. Přesně jako v příběhu o Mojžíšovi a hořícím keři. Navíc, ani vědci nevylučují, že při určité situaci může dojít k samovznícení silice třemdavy. Z přísně rozumového hlediska by byla třemdava velmi dobrou kandidátkou na hořící Mojžíšův keř, jak ji to ostatně přisoudilo i její lidové pojmenování. Problém je v tom, že třemdava je v poušti současné egyptské Sinaje nemožno nalézt. Její jižní stanoviště však zase tak daleko nejsou, třemdavu byste objevili i v takové blízkovýchodní Sýrii.

Epilog

Při hodnocení setkání Mojžíše s hořícím keřem má hasičský vyšetřovatel nelehkou práci, i když si pomůže botanikou. Je jasné, že jeho zpráva bude veskrze seriózní, volit bude opatrné výrazy. Přeci jen, popisujete setkání člověka s Bohem! To takový profesor B. Shanon z jeruzalémské Hebrejské univerzity se s tím vůbec „nemazal“ a před několika lety poslal do světa teorii, že za setkáním Mojžíše s hořícím keřem je jiná rostlina. Prý je to na Sinaji vždy hojná akácie. Odvar z této rostliny způsobuje halucinace. A to pak vidíte věci! To naše hasičské zkoumání celého jevu se nám pořad zdá citlivější, co říkáte?

připravil Mirek Brát, zdroj foto via flickr, pinterest, youtube

Třemdava bílá, známá také pod názvem Mojžíšův keř.

Bible je plná ohnivých zázraků.

Ohňová cesta do Valhally

Jejich jméno bylo ještě před takovými deseti staletími symbolem odvahy i krutosti. Vikingové! Matky jimi strašily malé děti. Jejich přízračné lodě se od 8. do 11. století zjevovaly na pobřeží Baltu, u břehů Anglie i Francie stejně jako u hradeb byzantské Konstantinopole. Geny vikingů vystoupíte po celé Evropě. Severští mořeplavci položili základy budoucí ruské říše, dopluli na americký kontinent. Vikinský věk trvalo přibližně 300 let. Potom se jejich charakteristické dračí lodě rozplynuly v hlubinách času. Pardon, ne všechny vikinské lodě takto neurčitě a metaforicky zmizely. Některé totiž jednoduše shořely. Proč? Protože jejich majitelé věřili, že cesta ohněm je tou nejkratší spojnici mezi pozemským životem a Valhallou, rájem severských bohů.

Vikinské pohřební lodě

Obraz velkolepého vikinského pohřbu v podobě hořící lodě se dostal do literatury i filmu. Záleželo však na bohatství zesnulého. Pokud

zemřel prostý bojovník, nebylo jeho tělo spaleno v dračí lodi. Jeho duše se musela spokojit s hrobem, který byl pomocí kamenů vymodelován do tvaru lodě. V této kamenné lodní symbolice byla následně navržena hranice ze dřeva, na kterou bylo tělo položeno a spaleno. V některých případech bylo spaleno nahrazeno prostým navršením mohyly z kamenů a hlíny na nebožtíkové tělo. Jestliže zemřel bohatý vikinský velmož, byla ceremonie pohřbu mnohem složitější. Tělo zesnulého bylo umístěno ve skutečné lodi. Na poslední cestě se mohl zesnulý těšit i ze svého majetku a oblíbených domácích zvířat. Bohužel, bylo krutou realitou, že svého zesnulého muže doprovázela do vikinského ráje jeho žena – a to doslova. Byla škrcena, probodnuta a její tělo spaleno spolu s manželem. Nutno však dodat, že se jednalo, moderním jazykem řečeno, o formu asistované sebevraždy, protože podmínkou byl dobrovolný souhlas doprovázet manžela na poslední cestě... Hořící pohřební lodě byly fenoménem, který neměl v Evropě raného středověku obdobu.

Tento ohňový rituál jistě budil úžas a strach u náhodného pozorovatele. Pravdou však je, že spalení pohřební lodě se nepraktikovalo ve všech oblastech, kde vikingové žili. Někde posloužila loď pouze jako obří rakev, která byla zakryta mohyloou z kamení. Takové, v zemi zakonzervované lodní trupy a jejich náklady, jsou vítaným objevem archeologů. Tak tomu bylo nedávno v archeologické lokalitě v Ostfoldu v Norsku, kde vědci našli pod zemí vikinskou pohřební loď s délkou 20 metrů. Proč byly některé vikinské pohřební lodě spaleny a jiné jen zasypány kameny a zeminou?

Doporučení boha Ódina

Zdalo se, že zde nevládla jednotná kodifikace božích doporučení, protože jak poznamenaly dobové prameny: bůh Ódin stanovil zákonem, že všichni mrtví by měli být spaleni a jejich majetek položen s nimi na hromadu. Popel měl být vržen do moře nebo pohřben v zemi. Skeptický čtenář pozna-

U hořících vikinských lodí byl dým symbolickým pohřebním rubášem.

mená, že problém bude v poněkud vágní formulaci „měli by být“. Potom je jasné, že si zákony, včetně těch božích, každý viking vykládal jaksi po svém. O ohňovém pohřebním rituálu nám podávají svědectví například zápisky arabského diplomata Ibn Fadlána, který popsal tento smuteční obřad u vikingů na řece Volze. Zmíněného arabského vyslance si jistě vybavíte jako herce Antonia Banderase ve filmu Vikingové z roku 1999. Řeknete si možná, že už je to všechno minulost a na hořící vikinské lodě na evropských řekách či mořském pobřeží dnes určitě nenarazíte. Omyl! Obliba severské mytologie a snaha zasednout v hodovní síni rajske Valhally si našla i v moderní současnosti svoje následovníky. Zpravodajské agentury vypočítaly, že v nedávné době se hned několik obyvatel Velké Británie rozhodlo pro takový

Dračí lodě vikingů byly schopné i oceánské plavby.

pohřeb. Jejich těla byla po smrti naložena na repliky vikinských dračích lodí. Na volném moři byla plavidla zapálena. Nenechte se tak překvapit, pokud rádi chodíte nejen posedět s kamarády do hasičárny,

ale vyrazíte občas i někam k vodě na ryby. Duch a odkaz vikingů je stále silný!

Připravil Mirek Brát, zdroj foto via pinterest, youtube, wiki

Oheň hrál v náboženské víře vikingů velkou roli.

Vikinské nájezdy na Evropu ustávají na konci 11. století.

Poděkujeme těm, kdo pomáhají...

(dokončení ze strany 1)

jsme mysleli také na policejní hlídky, které jsme potkávali při přejezdění mezi jednotlivými okresy kraje (a Prahou). V neposlední řadě jsme také navštívili dopravní podnik Martin Uher, kde prostřednictvím pana dispečera, jenž je též oddaným dobrovolným hasičem, byly dobroty předány řidičům autobusů, neboť i pro ně je práce v této době náročnější než kdy jindy. Všude jsme se setkali s nadšením a věříme, že naše dobroty alespoň trochu udělaly radost těm, kteří bohužel jinak v této době mnoho důvodů k radosti nema-

jí. Podpora těch, kteří pro nás takto pracují, je naše morální povinnost.

Akci hodnotíme jako úspěšnou – přinesla radost tam, kde je to potřeba, ale zároveň jsme se dokázali i v této době spojit a společně něco uspořádat. Pravda, mnoho aktivit je omezeno, ale nabízejí se další příležitosti k činnosti – je třeba je využít. A my určitě touto akcí nekončíme a věříme, že do dalšího kola pomoci se zapojí ještě více našich sborů. A proč se omezovat na okres, pomoc by neměla mít hranice?!

Za OSH Praha-západ: Josef Myslín a Miloslav Holý

Nadace Agrofert podpořila SDH Březiny

Sbor dobrovolných hasičů Březiny získal od Nadace Agrofert dotaci ve výši 40.000 Kč, za které pořídil vybavení pro místní jednotku. Díky tomu, že nadace podpořila záměr na zakoupení hasičského vybavení, bylo možné pořídít pro potřebu jednotky kvalitní zásahový žebřík a také termokameru Reval FirePro.

Kvalitní zásahový žebřík je nedílnou součástí vybavení každé jednotky, a tak jsme velice rádi, že tento nový typ zásahového žebříku s označením HN3L2 od SWS Tauchman nahradí již nevyhovující žebřík, kterým naše jednotka

disponovala. Jedná se o novinku, která byla atestována začátkem roku 2021 a jde o upravený model HN3L z roku 2010. I nadále je velkou výhodou tohoto žebříku jeho nízká hmotnost: 38 kg. Žebřík nyní vykazuje menší prohnání a vyšší stabilitu v mezních situacích oproti svému předchůdci.

Může se zdát, že pro jednotku zařazenou jako JPO V je termokamera nadstandardním vybavením. Vzhledem k tomu, že jednotka disponuje starší CAS a je vybavena dýchací technikou, byl nákup termokamery po dovybavení o třívrstvé obleky PATRIO ELITE a kvalitní přilby Dräger pro větší bezpečí zasahujících hasičů, na které také v roce 2018 přispěla Nadace Agrofert, jen dalším logickým krokem, jak posunout vybavení jednotky a její činnost zase o něco dále.

Chceme tímto poděkovat Hasičskému fondu Nadace Agrofert za poskytnutí finanční dotace a podporu, kterou nejen našim hasičům v této nelehké době dává.

Za SDH a JSDH Březiny
Pavel Říha
(redakčně zpracováno)

ZAUJALO NÁS...

Nový film o dobrovolných hasičích

Realizační štáb nového českého filmu s názvem „Kdyby radši hořelo“ nám jistě odpustí, že jsme k této informaci přiřadili plakátovou vzpomínku na legendární snímek „Hoří, má panenko“. Právě tento film „ze zlatých šedesátek“ mohl být inspirací k aktuálnímu projektu s tématem dobrovolných hasičů. Film natáčí režisér Adam Koloman Rybanský. Ve snímku v hlavních rolích uvidíte Annu Polívkovou, Michala Isteníka a Miroslava Krobota. Premiéra v kinech je plánována na začátek roku 2022. Jak tvůrci filmu deklarují, stylem a zpracováním navazuje snímek na poetiku filmu Ivana Passera nebo Jaroslava Papouška. Inspirativní odkaz režiséra Miloše Formana netřeba obšírněji rozvádět. V čem bude spočívat zápletka filmu „Kdyby radši hořelo“? V příběhu se obyvatelé chystají na Velikonoce, koná se jarmark, když oslavu na návsi naruší náraz dodávky do kašny. Řidiči se podařilo uprchnout. Nikdo si nemůže být jistý, co se vlastně stalo. Lidé jsou však skálopevně přesvědčeni, že šlo o teroristický čin a zdá se, že bezpečí vesnice teď závisí hlavně na hasičích... Filmová poetika prý bude pracovat v kontrasty vážného a komického, které spoluvytvářejí všudypřítomnou absurditu života. Inu, je na co těšit. (zdroj obrázku pinterest)

„Baťovu Electru“ ohrožoval oheň

V březnu byl pražským hasičům na operační středisko nahlášen požár hangáru na letišti Točná. Na místo byli vysláni hasiči z 5 profesionálních a 7 dobrovolných jednotek, včetně chemické služby z Petřín. Byl vyhlášen II. stupeň poplachu a za 10 minut byla na místě první jednotka, která zjistila, že se jedná o velikosti 200 m², který byl zasažen plameným hořením na jedné stěně a na střeše. Požárem byl zasažen také přilehlý dřevěný přístřešek. Před příjezdem jednotek hasičů objekt opustilo 7 osob a zaměstnanci byla vytažena 3 historická letadla, dalších 5 letadel pomohli evakuovat

hasiči a tímto rychlým zásahem zaměstnanců na letišti a hasičů bylo zabráněno mnohamilionovým škodám. Letiště Točná je domovským přístavem i pro jednu historickou létající krásku. Jedná se o letadlo Lockheed Electra, které bylo v roce 1937 zakoupeno podnikatelem Janem Antonínem Baťou. „Electra“ létala až do války v Československu pod registrací OK-CTB. Poté byla prodána kanadskému letectvu. Po skončení války změnilo letadlo 11x majitele, aby se nakonec vrátilo na české letiště. Dodejme pro zajímavost, že letadlo Lockheed Electra 10A proslavila i pilotka Amélie Ear-

hartová, která se na něm pokusila neúspěšně obletět svět. Její cesta však skončila záhadným zmizením kdesi nad Tichým oceánem.

(historický snímek via wiki)

Otestujte si své hasičské znalosti

Minimální vybavení cisternové automobilové stříkačky JSDH obce

Test (správné odpovědi najdete pod čarou, zdroj testu s laskavým svolením portálu pozary.cz):

- V CAS v základním provedení musí být:**
 - a) dýchací přístroje alespoň pro družstvo 1+3
 - b) dýchací přístroje v počtu shodném s počtem sedadel
 - c) dýchací přístroje v počtu hasičů jedoucích vzadu
- V jediné CAS jednotky JPO III musí být:**
 - a) elektrocentrála
 - b) rýč
 - c) dalekohled
- V jediné CAS jednotky JPO II nemusí být:**
 - a) hydraulické vyprošťovací zařízení
 - b) kanálová rychloučpávka
 - c) kbelík
- Prodlužovací 230V kabel na navijáku o délce 25 metrů na jediné CAS u JPO II a III musí být:**
 - a) musí
 - b) nemusí
 - c) musí, pokud je vůz vybaven elektrocentrálou
- Na jediné CAS jednotky JPO III musí být žebřík:**
 - a) pro dvě osoby s dostupnou výškou minimálně 12 metrů
 - b) pro dvě osoby s dostupnou výškou minimálně 8 metrů
 - c) pro tři osoby s dostupnou výškou minimálně 8 metrů

šprávně odpovědi: 1b, 2c, 3a, 4a, 5c

PRO CHVÍLE ODDECHU

Výstražné majáky

Když v minulosti hasiči spěchali k požáru, mohl vozka na výstrahu praskat bíchem, kolega zahrát na trubku nebo spoléhat na zvuk výstražného zvonku. S policií i zdravotníky to asi nebylo jiné. Potom se začalo používat červené výstražné světlo, potom modré... Nyní ve složkách IZS dominují výstražné majáky s červenomodrým světlem. Neplatí to však všude. Pokud vás zajímá barva výstražných majáků španělských hasičských vozů, zkuste vyluštit tajenku naší křížovky.

		5		4	7	9	2	
		7	2			5	1	
6								
		4	1				8	
			9	2				
1				4	7			
							5	
3		2		6	8			
9		8	7	3	2			

